

Natur- och kulturvandring - Hällristningar

Under morgonen kändes nästan som att majvädret äntligen nått oss när 31 SPF:are samlades för att beskåda en hel del av de hällristningar som finns i Boglösa mellan Grillby och Enköping.

När vi hade parkerat alla våra 11 bilar vid stigen mot Brandskogsskeppet fanns det inte plats för en enda till.

Innan vi nådde fram till det beryktade skeppet berättade Elisabeth Andersson dels en hel del om Einar Kjellén som har hittat alla hällristningarna i detta område och dels om alla de ristningar som finns vid Brandskogsskeppet.

Tror att alla som inte varit här tidigare var djupt imponerade och förundrade över vad människorna lyckades åstadkomma under bronsåldern för ungefär 3 000 år sedan.

Förutom det fantastiskt fina skeppet såg vi människor i olika skepnader, djur som ibland vara svåra att artbestämna och en hel del annat. Någon letade efter gravida kvinnor och lyckades kanske hitta en.

Vi återvände till bilarna och tog oss till Hemsta hage, ytterligare ett hällristningsområde. Vi gick igenom en kohage för att nå området. Backsipporna i hagen förnöjde vandrigen men några kor stötte vi inte på.

Efter en kortare vandring nådde vi denna fina häll med många intressanta ristningar. Klockan hade redan passerat 11 och kaffesuget blev alarmerande varför vi satt ned nära ristningarna och avnjöt vårt kaffe i strålande sol.

Vårt nästa mål var att beskåda Stora Rickeby hällen vilket innebar en ny vandring.

Denna gång runt 2 km, genom fina hagar, över sådda åkrar och på en gammal grusväg.

Att vandra över sådda åkrar är ju som de flesta är väl medvetna om helt förbjudet men här har markägaren tillåtit detta och ägaren hoppas på att vi inte ska sprida ut oss över hela åkern. Det tackar vi för!

Trots allt kändes det lite konstigt att korsa den skirt gröna åkern för att komma vidare till nästa hagmark.

Innan vi nådde nästa hällristningsområde passerade vi den gamla radbyn Rickeby, de två första husen var välvårdade och människor bodde och verkade där men sedan kom ett flertal hus med ladugårdar och uthus som alla stod tomma och förfallet var stort. Inte roligt att se hur landsbygden avfolkas och mycket lämnas att förfalla.

Vid denna häll finns en av de mest kända hällristningarna, något man kallar för en livklädnad. Någon form att klädedräkt alltså men ingen kan veta säkert.

Vi närmade oss nu de sista hällarna som vi tänkt besöka idag. De tre sista kallas för Hästspannshällen, Krigarhällen och Grishällen. De är nog de hällar som traditionellt har legat för långt från allfartsvägen för att besöka men de är verkligen sevärda.

Det är bara ens fantasi som kan sätta begränsningar på vad man tror att människorna på bronsåldern ville visa med alla dessa ristningar. Det blev nog många funderingar om detta under vandringen tillbaka till bilarna vid Hemsta hage.

Solen sken fortfarande vid återkomsten och temperaturen hade nått hela 18 grader när vi konstaterade att vandringen var runt 9 km lång.

Elisabeth Andersson och Kent Magnusson